РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

15 април 2010 година *

По дело C-38/09 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 28 януари 2009 г.,

Ralf Schräder, с местожителство в Lüdinghausen (Германия), за когото се явява адв. T. Leidereiter, Rechtsanwalt,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Служба на Общността за сортовете растения (COCP), за която се явяват г-н M. Ekvad и г-н B. Kiewiet, в качеството на представители, подпомагани от адв. A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt,

ответник в първоинстанционното производство,

* Език на производството: немски.

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н J.-C. Bonichot, председател на четвърти състав, изпълняващ функцията на председател на втори състав, г-жа C. Toader, г-н C. W. A. Timmermans, г-н K. Schiemann и г-н P. Kūris (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-н K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 септември 2009 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 декември 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си г-н Schräder иска отмяна на Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности [понастоящем Общия съд] от 19 ноември 2008 г. по дело Schräder/COCP (SUMCOL 01) (T-187/06, Сборник, стр. II-3151, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Първоинстанционният съд е отхвърлил жалбата му за отмяна на решението на отделението по жалбите на Службата на Общността за сортовете растения (COCP) от 2 май 2006 г. (преписка A 003/2004, наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

2 Съгласно член 6 от Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 15, стр. 197), изменен с Регламент № 2506/95 на Съвета от 25 октомври 1995 година (ОВ L 258, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 18, стр. 27), закрилата от Общността на сортовете растения се предоставя за сортовете, които са различими, хомогенни, устойчиви и нови.

3 Член 7 от Регламент № 2100/94 предвижда:

„1. Сортът се счита за различим, ако ясно се разграничава, по отношение на проявата на признаците си, характерни за даден генотип или от дадена комбинация от генотипове, от всеки друг сорт, чието съществуване е общоизвестно към датата на подаване на заявката […]

2. Съществуването на друг сорт се счита за общоизвестно, ако [по-специално] към датата на подаване на заявката […]:

а) той е бил предмет на правна закрила на сортовете растения или е вписан в официален регистър на сортовете в Общността или в дадена държава, или в дадена международна организация, компетентна в тази област;

б) за този сорт е била подадена заявка за предоставяне на правна закрила на сортовете растения или за вписване в даден официален регистър, при условие че междувременно въз основа на заявката е предоставено право или е извършено вписване в регистъра.

В условията за прилагане […] могат да се назоват и други случаи като примери, считани за общоизвестни."

4 Съгласно член 54 от Регламент № 2100/94 COCP проверява по-специално дали сортът може да получи правна закрила от Общността на сортовете растения, дали става дума за нов сорт и дали заявителят има право на заявяване. COCP проверява дали предложеното сортово наименование отговаря на критериите за избор. За тази цел тя може да поиска съдействие от други органи. Първият заявител се смята за правоимащ по отношение на правната закрила от Общността на сортовете растения.

5 Според член 55 от този регламент, ако установи, че няма никаква пречка за предоставянето на правна закрила от Общността на сортовете растения, COCP взима необходимите мерки компетентният орган или компетентните органи (контролни агенции), на които Административният съвет е възложил отговорността за техническата проверка на сортовете на съответния вид, да извършат тази проверка в най-малко една от държавите членки, за да се установи дали са спазени изискваните условия.

6 Съгласно членове 61 и 62 от посочения регламент, когато прецени, че резултатите от тази проверка са достатъчни, за да се произнесе по заявката, и че не съществува никаква пречка по смисъла на членове 59 и 61 от същия, COCP предоставя правна закрила от Общността на сортовете растения. Обратно, заявката за предоставяне на закрила се отхвърля, по-специално когато резултатът от посочената проверка не е убедителен.

7 Съгласно член 67, параграф 2 от Регламент № 2100/94 жалба, подадена срещу решение на СОСР за отхвърляне на заявката за предоставяне на закрила от Общността, има суспензивно действие. СОСР обаче може да реши, ако прецени, че обстоятелствата го изискват, да не се спира изпълнението на оспореното решение.

8 Член 70, параграф 2 от същия регламент предвижда:

„Когато решението не е поправено в срок от един месец след получаването на основанията за жалбата [СОСР]:

— незабавно решава дали да открие производство по силата на член 67, параграф 2, второ изречение,

и

— предава своевременно жалбата на отделението по жалбите."

9 От членове 71—73 от Регламент № 2100/94 следва, че отделението по жалбите се произнася по жалбата, с която е сезирано, като упражнява правомощията на СОСР или изпраща преписката на компетентния отдел на СОСР, за да разгледа жалбата. Решенията на отделенията по жалбите подлежат на обжалване пред Съда. Основанията за обжалване пред Съда са некомпетентност, съществено процесуално нарушение, нарушение на Договора, на Регламент № 2100/94 или

на всяка правна норма, свързана с прилагането им, както и злоупотреба с власт. Съдът може както да отмени, така и да измени решението на отделението по жалбите.

10 Член 75 от този регламент, посветен на мотивирането на решенията и правото на изслушване, гласи:

„Решенията на [COCP] са придружени от мотивите, въз основа на които са взети. Решенията се основават само на мотиви и доказателства, по които страните по производството са имали възможност да вземат отношение, устно или писмено."

11 Член 76 от посочения регламент предвижда, че COCP разследва по своя инициатива фактите, доколкото те са обект на предвидената в членове 54 и 55 проверка. COCP не взема предвид фактите, които не са наведени или доказателствата, които не са представени от страните в определения от нея срок.

12 Член 88 от посочения регламент урежда публичната проверка.

13 От член 15, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1239/95 на Комисията от 31 май 1995 година относно установяване на правила за прилагане на Регламент № 2100/94 на Съвета относно производството пред Службата на Общността за сортовете растения (ОВ L 121, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 17, стр. 10) следва, че когато отговорността за техническата проверка е възложена на служба за проверка, трябва да се сключи писмено споразумение между тази служба и COCP. В резултат от сключването на

това споразумение действията, които са извършени или следва да се извършат съгласно споразумението от членовете на персонала на службата за проверка, се считат за действия на СОСР, противопоставими на трети лица.

14 Съгласно член 60, параграф 1 от Регламент № 1239/95, когато СОСР счита за необходимо да изслуша страни в производството, свидетели или вещи лица, или да извърши оглед, тя взема решение за това, като посочва предвидената мярка за събиране на доказателства, подлежащите на доказване относими факти, както и датата, часа и мястото на извършване на посоченото събиране на доказателства. Ако страна в производството поиска изслушване на свидетели и вещи лица, в решението на СОСР се определя срокът, в който тази страна трябва да съобщи на СОСР имената и адресите на свидетелите и вещите лица, които иска да бъдат изслушани.

15 Според член 62, параграф 1 от този регламент СОСР може да постави изпълнението на мярката за събиране на доказателства в зависимост от плащането на депозит от жалбоподателя.

16 Съгласно член 63, параграф 2 от посочения регламент протоколът от изслушването на свидетел, експерт или страна в производството съответно им се прочита или изпраща, за да се запознаят с тях. В протокола се отбелязва, че това изискване е изпълнено и че изслушаният свидетел, експерт или страна одобрява протокола или възразява срещу него.

Обстоятелства в основата на спора

17 На 7 юни 2001 г. г-н Schräder подава пред СОСР заявка за предоставяне на закрила от Общността на сорт растение „SUMCOL 01“, принадлежащ към

вида Plectranthus ornatus. Този сорт растение произхождал от кръстосване на растение от този вид с растение от вида Plectranthus ssp. с произход от Южна Америка.

18 На 1 юли 2001 г. COCP възлага на Bundessortenamt (Федерална служба за сортовете растения, Германия) да извърши техническа проверка в съответствие с член 55, параграф 1 от Регламент № 2100/94.

19 През първата година от процедурата по проверка конкурентите на г-н Schräder се противопоставят на предоставянето на заявената закрила, тъй като считат, че предложеният за закрила сорт не е нов сорт растение, а див сорт, произхождащ от Южна Африка, който от години е на пазара в тази страна и в Германия.

20 След първоначално сравняване на предложения за закрила сорт с референтен сорт, доставен в Германия, Bundessortenamt се свързва с г-н Van Jaarsveld, сътрудник на ботаническата градина на Kirstenbosch (Южна Африка), за да достави издънки или семена от видовете Plectranthus comosus или Plectranthus ornatus.

21 След размяна на писма, съответно на 25 март и 16 октомври 2002 г., на 12 декември 2002 г. Bundessortenamt получава издънките, изпратени от г-н Van Jaarsveld и представени като взети от неговата частна градина.

22 Тези растения са отглеждани и проверявани през 2003 г. Тогава става ясно, че предложеният за закрила сорт се разграничава само минимално от растенията, получени от изпратените от г-н Van Jaarsveld издънки. Според електронно писмо от проверителя от Bundessortenamt, натоварен с техническата проверка, г-жа Heine, от 19 август 2003 г. разликите са наистина „значителни“, но едва видими.

23 С писмо от 7 август 2003 г. COCP информира г-н Schräder, че според Bundessortenamt „съществува[л] недостиг в различимостта на растенията спрямо изследваните в ботаническата градина в Kirstenbosch растения“. Страните не спорят обаче, че тези растения фактически произхождат от частната градина на г-н Van Jaarsveld. В това писмо се заявява и че според г-жа Heine жалбоподателят не е бил в състояние да идентифицира сорта „SUMCOL 01“ по време на извършения от него оглед на опитното поле на Bundessortenamt.

24 През септември 2003 г. г-н Schräder представя своето становище в отговор на резултатите от техническата проверка. Като се основава, от една страна, на резултатите от своето проучвателно пътуване в Южна Африка, осъществено между 29 август и 1 септември 2003 г., а от друга страна, на резултатите от посещението си в ботаническата градина в Meise (Белгия) на 15 септември 2003 г., той изразява убедеността си, че растенията, произхождащи от градината на г-н Van Jaarsveld, използвани за сравнението, принадлежат не към референтния сорт, а към самия сорт „SUMCOL 01“. Освен това той изразява съмненията си относно общоизвестността на референтния сорт.

25 Окончателният отчет на Bundessortenamt от 9 декември 2003 г., изготвен в съответствие с нормите на Международния съюз за закрила на новите сортове растения (UPOV), е изпратен за становище на жалбоподателя заедно с придружително писмо на COCP от 15 декември 2003 г. В този отчет се стига до заключение за липса на отличителен характер на предложения за закрила сорт „SUMCOL 01“ по отношение на референтния сорт Plectranthus ornatus от Южна Африка, предоставен от г-н Van Jaarsveld.

26 Г-н Schräder представя последното си становище по този отчет на 3 февруари 2004 г.

27 С решение R 446 от 19 април 2004 г. (наричано по-нататък „решение за отказ“) COCP отхвърля подадената от г-н Schräder заявка за предоставяне на закрила от Общността поради липса на отличителен характер на сорта „SUMCOL 01“ по смисъла на член 7 от Регламент № 2100/94.

28 На 11 юни 2004 г. г-н Schräder подава жалба срещу решението за отказ пред отделението по жалбите на COCP. По този повод той иска да се запознае с материалите по преписката. Искането му е уважено на 25 август 2004 г., тоест пет дни преди изтичането на четиримесечния срок, предвиден в член 69 от Регламент № 2100/94, с който е разполагал г-н Schräder, за да представи писмено изложение на основанията за обжалване. Заинтересованото лица подава такова писмено изложение на 30 август 2004 г.

29 В срок от един месец след получаването на писменото изложение на основанията за обжалване не е извършено преюдициално ревизиране на решението за отказ. Същевременно с писмо от 30 септември 2004 г. COCP уведомява жалбоподателя за своето решение от същия ден да „отложи решението си“ по този въпрос с две седмици с мотива, че ѝ се струва полезно извършването на нови проучвания.

30 След нова размяна на писма с г-н Van Jaarsveld, съответно на 8 и 15 октомври 2004 г. и контакти с Министерството на земеделието на Южна Африка, на 10 ноември 2004 г. COCP решава да не поправя решението за отказ и предава жалбата на отделението по жалбите.

31 В писмения си отговор от 8 септември 2005 г. на въпрос, поставен от отделението по жалбите, като се позовава на електронно писмо, което ѝ е изпратено от г-жа Heine на 20 юни 2005 г. и в което се посочва, че Bundessortenamt не

е могла „да разгранич[и] растенията, предмет на заявката, от растенията от Южна Африка — причина, поради която лесно може да се изтъкне, че всички растения произхождат от растенията, предмет на заявката“, СОСР признава, че промяната на климата и местоположението може да предизвика реакция на растенията и че както е обяснила Bundessortenamt, не може да се изключи напълно, че сортове с такива малки разлики — като предложения за закрила сорт и референтния сорт — спадат към един и същи сорт.

32 Страните са изслушани от отделението по жалбите в заседанието от 30 септември 2005 г. От протокола от това заседание е видно, че на него е присъствала г-жа Heine в качеството на представител на СОСР. Тя по-специално заявява, че от шестте издънки, изпратени от г-н Van Jaarsveld, само четири оцеляват след транспорта. За да се изключи вероятността разликите между предложения за закрила сорт и референтния сорт да се дължат на фактори, свързани с околната среда, са отгледани нови издънки, които са използвани като референтен сорт. Тъй като тези издънки са второ поколение, според нея установените разлики трябва да се припишат на генотипни фактори.

33 От протокола от заседанието е видно и че при приключването му отделението по жалбите не е било твърдо убедено, че референтният сорт е общоизвестен. Без да поставя под съмнение достоверността на твърденията и техническите познания на г-н Van Jaarsveld, то счита, че някои твърдения на последния в този смисъл не са били достатъчно обосновани, така че намира за необходимо да се предприеме в Южна Африка проверка на място, която да се извърши от един от неговите членове на основание на мерките за събиране на доказателства, предвидени в член 78 от Регламент № 2100/94.

34 На 27 декември 2005 г. отделението по жалбите постановява с определение въпросната мярка за събиране на доказателства. То подчинява изпълнението на тази мярка на условието жалбоподателят да плати аванс от 6 000 EUR върху разходите на основание член 62 от Регламент № 1239/95.

35 В писмено становище от 6 януари 2006 г. жалбоподателят изтъква, че не е длъжен да представя доказателства и не е в основата на постановената мярка за събиране на доказателства. Той подчертава, че COCP следва да определи отличителния характер по смисъла на член 7 от Регламент № 2100/94. Ето защо според него „познавателно пътуване“ в Южна Африка не може да се предвиди, освен в изпълнение на член 76 от Регламент № 2100/94. Поради това той не е бил длъжен да плати аванс за разходите.

36 Със спорното решение отделението по жалбите отхвърля жалбата срещу решението за отказ. То счита по същество, че сортът „SUMCOL 01“ не може ясно да се разграничи от референтен сорт, който е общоизвестен към момента на подаване на заявката, в случая сортът P. ornatus Südafrika, екземпляр от който е доставен от г-н Van Jaarsveld. Освен това отделението не изпълнява определението, с което е постановена мярка за събиране на доказателства, тъй като „накрая то се е убедило, че използваният за сравнение сорт е референтният сорт, а не „SUMCOL 01“, и че референтният сорт е бил общоизвестен към датата на подаване на заявката“.

Жалбата пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

37 На 18 юли 2006 г. г-н Schräder подава пред Общия съд жалба за отмяна на спорното решение, в която изтъква осем правни основания.

38 Първото правно основание, което се подразделя на три части, е изведено от нарушение на член 62 във връзка с член 7, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2100/94. Второто и третото правно основание са изведени съответно от нарушение на член 76 от този регламент, както и от нарушение на член 75 от посочения регламент и от „общата забрана в правова държава да се приемат изненадващи решения“. Четвъртото правно основание и петото правно основание са изведени от нарушение съответно на член 60, параграф 1 от Регламент

№ 1239/95 и на член 62, параграф 1 от същия. Правните основания от шесто до осмо са изведени от нарушение съответно на член 88 от Регламент № 2100/94, на член 70, параграф 2 от този регламент и на член 67, параграф 2, първо изречение от същия.

39 След като определя обхвата на съдебния контрол, който упражнява, Първоинстанционният съд разглежда преценката по същество, извършена от отделението по жалбите на основание член 7, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2100/94. Относно въпроса дали растението, произхождащо от частната градина на г-н Van Jaarsveld, е било растението от сорта „SUMCOL 01“, в точка 87 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, че предложеният за закрила сорт и произхождащият от частната градина на г-н Van Jaarsveld референтен сорт са два различни сорта. Ето защо в точка 92 от това решение Общият съд приема, че отделението по жалбите правилно е достигнало до извода, от една страна, че референтният сорт е общоизвестен, след като е установило, че жалбоподателят не е представил специални доводи, нито особени доказателства, за да оспори така извършеното от отделението по жалбите уподобяване на произхождащия от градината на г-н Van Jaarsveld референтен сорт и южноафриканския сорт от вида Plectranthus ornatus, и от друга страна, че твърденията на г-н Van Jaarsveld се подкрепяли от южноафриканските власти и от няколко научни публикации.

40 Освен това, относно доводите на жалбоподателя, изведени от нарушение на член 62 от Регламент № 2100/94, тъй като сортът „SUMCOL 01“ бил ясно различим от референтния, в точка 104 от обжалваното съдебно решение Общият съд установява противоречие в тези доводи и приема, че предпоставката, на която те почиват, е погрешна.

41 Поради това Общият съд отхвърля първото правно основание.

42 Относно второто правно основание, изведено от нарушение на член 76 от Регламент № 2100/94, в точка 127 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че „отделението по жалбите [е] мо[гло] основателно да заключи от доказателствата, с които разполага, че сортът „SUMCOL 01“ не може да се разграничава ясно от даден референтен сорт, общоизвестен към момента на подаване на заявката“ и че „то изобщо не е [било] длъжно да предприеме нова техническа проверка“.

43 Третото правно основание, изведено от нарушение на член 75 от Регламент № 2100/94 е отхвърлено с мотива, че след като отделението по жалбите може да постанови служебно мярка за събиране на доказателства, то може и да я отмени служебно, тъй като от значение е дали страните са могли да вземат отношение по представените от това отделение мотиви и доказателства.

44 Относно четвъртото правно основание, изведено от нарушение на член 60, параграф 1 от Регламент № 1239/95 във връзка с условията, при които г-жа Heine е участвала в производството пред отделението по жалбите, в точка 130 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че „г-жа Heine се явява на [заседанието на отделението по жалбите] в качеството си на представител на COCP, а не в качеството си на свидетел или на експерт“.

45 При разглеждането на петото правно основание, изведено от нарушение на член 62 от Регламент № 1239/95, тъй като отделението по жалбите не можело законосъобразно да изисква от г-н Schräder да плати депозит, за да се постанови мярка за събиране на доказателства, в точка 116 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че посоченото правно основание изглежда основателно и че при това положение определението за постановяване на мярка за събиране на доказателства от 27 декември 2005 г. е опорочено от незаконосъобразност. В следващата точка от това решение обаче Общият съд отхвърля това правно основание като неотносимо предвид съдържанието на спорното решение.

46 Що се отнася до шестото правно основание, изведено от нарушение на член 88 от Регламент № 2100/94, тъй като г-н Schräder не е могъл да се запознае с преписката, в точка 134 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че „на жалбоподателя е предадена цялата преписка и му е била предоставена възможност надлежно да изтъкне своята гледна точка".

47 По седмото правно основание, изведено от нарушение на член 70, параграф 2 от Регламент № 2100/94 във връзка със сроковете, в които СОСР трябва да се произнесе, което накърнявало съществено неговите права, в точки 142 и 143 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва следното:

„142 Макар предвиденият в член 70 от Регламент № 2100/94 срок да е изтекъл преди един месец и десет дни, Първоинстанционният съд счита, че това забавяне е обосновано с оглед на особените обстоятелства на конкретния случай, в частност от необходимостта да се разпитат лица, намиращи се в далечна страна.

143 Във всеки случай изтичането на този срок не може да обоснове отмяна на [спорното] решение, а най-много предоставяне на обезщетение за вреди, ако се бе оказало, че жалбоподателят е претърпял някаква вреда от това решение."

48 Относно осмото правно основание, изведено от нарушение на член 67, параграф 2, първо изречение от Регламент № 2100/94 във връзка с условията за заличаване от регистъра на заявката за предоставяне на закрила, в точка 148 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема:

„В това отношение дори да се предположи, че заявката за закрила е била заличена от регистъра на СОСР веднага след приемането на решението за отказ в

нарушение на член 67, параграф 2, първо изречение от Регламент № 2100/94, съгласно който жалба, подадена срещу такова решение, има суспензивно действие, тази незаконосъобразност няма нищо общо със самото решение за отказ и затова не засяга действителността на решението, а оттам и действителността на [спорното] решение."

49 Поради това Общият съд отхвърля жалбата на г-н Schräder.

Искания на страните

50 Г-н Schräder отправя към Съда главно искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и на спорното решение и евентуално искане за връщане на делото на Общия съд, като иска във всички случаи COCP да бъде осъдена да заплати всички съдебни разноски, направени в производствата пред Общия съд и пред Съда.

51 COCP моли да се отхвърли жалбата и да се осъди жалбоподателят да заплати съдебните разноски по производствата пред Общия съд и пред Съда.

По жалбата

52 В подкрепа на жалбата си г-н Schräder се позовава на две правни основания, като първото, изведено от процесуални нарушения, се разделя на шест части, а второто, изведено от нарушение на общностното право, се разделя на пет части.

53 COCP моли, като главно искане, да се обяви жалбата за недопустима, тъй като се отнася само до фактически обстоятелства и преценка на доказателствата и при условията на евентуалност да се отхвърлят всички правни основания, и оттук — жалбата като цяло.

По първото правно основание

54 Първото правно основание се разделя на шест части.

По първата и втората част на първото правно основание, изведени от нарушение на член 7 от Регламент № 2100/94.

— Доводи на страните

55 С тези две части на първото правно основание г-н Schräder оспорва по същество изводите на Общия съд по въпроса дали растението от частната градина на г-н Van Jaarsveld, използвано като референтен сорт, и предложеният за закрила сорт „SUMCOL 01“ са всъщност един и същи сорт.

56 С първата част на това правно основание г-н Schräder се противопоставя на изводите, които прави Общият съд в точки 76, 79 и 131 от обжалваното съдебно решение, относно изявленията на г-жа Heine по въпроса дали предложеният за закрила сорт „SUMCOL 01“ и референтният сорт на г-н Van Jaarsveld са идентични.

57 В това отношение г-н Schräder поддържа, че в посочената точка 131 Общият съд неправилно е приел, че жалбоподателят не изтъква никакво доказателство в подкрепа на твърдението си, че изявленията на г-жа Heine са предадени по непълен начин в спорното решение.

58 На второ място, г-н Schräder твърди, че посоченият в точка 79 от обжалваното съдебно решение протокол от заседанието от 30 септември 2005 г. на отделението по жалбите не може да послужи като окончателно доказателство за изявленията, направени от страните в това заседание, доколкото този протокол е съставен в нарушение на член 63, параграф 2 от Регламент № 1239/95.

59 На трето място, в точка 79 от обжалваното съдебно решение, Общият съд неправилно се основал на доказателства, които не се съдържат в преписката, и така изопачил доказателствата. Освен това основал изводите си на обикновено предположение относно електронното писмо на г-жа Heine от 20 юни 2005 г.

60 С втората част на това правно основание, изведена от процесуални нарушения във връзка със съдържащите се в точки 36, 71, 73, 74, 79 и 131 от обжалваното съдебно решение изводи на Общия съд, че всъщност референтният сорт и предложеният за закрила сорт не са идентични, г-н Schräder оспорва по същество извода, до който достига Общият съд, приемайки, че изпратените от г-н Van Jaarsveld растения не принадлежат към сорта „SUMCOL 01".

61 В това отношение заинтересованото лице твърди, че Общият съд е допуснал две грешки при прилагане на правото.

62 Първата грешка при прилагане на правото произтичала от това, че Общият съд наложил прекомерни изисквания по отношение на доводите на жалбоподателя

и така нарушил принципите, уреждащи събирането на доказателствата. В частност, предвид времето, което вече е изтекло от проверката на растенията, г-н Schräder нямал възможност да представи повече доказателства, за да обори твърденията на г-жа Heine в заседанието на отделението по жалбите. Освен това г-н Schräder отбелязва, че в точка 130 от обжалваното съдебно решение Общият съд е посочил, че г-жа Heine е направила изявленията си в качеството си на страна в производството, а не като свидетел или експерт. Като се има предвид, че г-н Schräder е оспорил тези изявления, отделението по жалбите и Общият съд нямали право да отдават предпочитание на изявленията на COCP, без да приемат предложеното от него доказателство. Като отхвърлил по принцип приведените от г-н Schräder доказателства, Общият съд нарушил правото му да бъде изслушан.

63 Втората грешка при прилагане на правото се състояла в изопачаване на фактите и доказателствата. Г-н Schräder твърди, че като направил съдържащия се в точка 74 от обжалваното съдебно решение оспорен извод, че представените от жалбоподателя доказателства не са достатъчно специфични, Общият съд изопачил фактите и доказателствата. В частност Общият съд не взел предвид обстоятелството, че г-н Schräder направил коментари в заседанието на отделението по жалбите относно сравняваните през 2003 г. сортове, както и в писменото си становище от 14 октомври 2005 г., що се отнася до специфичните разлики между сравняваните сортове. Накрая, Общият съд не взел предвид съдържащото се в точка 43 от жалбата предложение на г-н Schräder да представи експертно заключение в подкрепа на твърдението си, че тези разлики можели да се обяснят с извършеното от Bundessortenamt възпроизвеждане на референтния сорт.

64 Относно първата част на това правно основание COCP поддържа преди всичко, че представения от г-жа Heine отчет от 12 декември 2003 г. разкрива наличието на три много малки разлики между разглежданите сортове. Да се поставя под съмнение и да се преценява подобен извод е от компетентността не на Съда, а само на експерти.

65 След това COCP отбелязва, че посоченият отчет изобщо не е оспорен от г-н Schräder. Становището на г-жа Heine почивало на научна основа, докато изводите в електронното писмо от 20 юни 2005 г. били явно хипотетични и неокончателни.

66 Накрая, COCP отбелязва, че достоверността на твърденията на г-жа Heine се подсилва от признатата компетентност на Bundessortenamt в областта на издаването на сертификати и закрила на растителните сортове.

67 Относно втората част на това правно основание COCP твърди по същество, че Общият съд може да упражнява само ограничен контрол, що се отнася до заключението за наличието на разлики между двете разглеждани растения и до произхода на тези растения. COCP добавя, че Общият съд не е длъжен да прибягва до становище на експерт.

— Съображения на Съда

68 Първите две части на това правно основание, свързани с нарушението на член 7 от Регламент № 2100/94, следва да се разгледат заедно.

69 Съгласно член 225, параграф 1 ЕО и член 58, първа алинея от Статута на Съда обжалването пред Съда се ограничава само до правни въпроси. Единствено Общият съд е компетентен да установява и да преценява относимите факти, както и да преценява доказателствата. Следователно освен в случай на изопачаването им, установяването на тези факти и преценката на тези доказателства не представляват правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване (вж. по-конкретно Решение от 19 септември 2002 г. по дело DKV/СХВП, C-104/00 P, Recueil, стр. I-7561, точка 22 и Решение от 12 януари 2006 г. по дело Deutsche SiSi-Werke/СХВП, C-173/04 P, Recueil, стр. I-551, точка 35).

70 Следва да се отбележи, че Общият съд е отхвърлил като неоснователен довода на г-н Schräder, че COCP и отделението по жалбите неправилно са счели, че сортът „SUMCOL 01“ няма отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 2100/94.

71 В точка 73 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че посочените от г-н Schräder доказателства не са достатъчни, за да се докаже, че Bundessortenamt и след нея COCP, както и отделението по жалбите на последната, са допуснали явна грешка в преценката на този въпрос, която може да доведе до отмяна на спорното решение.

72 Г-н Schräder оспорва този извод доколкото, на първо място, Общият съд посочва в точка 74 от обжалваното съдебно решение, че представените от жалбоподателя доказателства относно влиянието на свързаните с околната среда фактори не са достатъчни, за да се опровергае заключението в обратния смисъл, направено от Bundessortenamt, и доколкото, на второ място, в точки 77—79 от обжалваното съдебно решение Общият съд не приема изтъкнатите от г-н Schräder доводи, основани на изявленията на г-жа Heine в заседанието на отделението по жалбите и в електронно писмо до COCP.

73 Като се стреми да докаже, че Общият съд няма разумно основание да направи извода, че посочените по-горе факти и обстоятелства не са достатъчни, за да се опровергае заключението, до което достига Bundessortenamt и което е потвърдено от отделението по жалбите, въпреки че формално се позовава на грешка при прилагането на правото, г-н Schräder цели по същество да постави под съмнение фактическата преценка на Общия съд и в частност да оспори доказателствената стойност, която последният признава на тези факти.

74 Следователно първата и втората част на първото правно основание са недопустими в това отношение.

75 Относно доводите, изведени от обстоятелството, че Общият съд изопачил фактите и доказателствата при преценката на доводите, основани на изявленията на г-жа Heine и на евентуалното влияние на свързаните с околната среда фактори върху разликите между референтния сорт и предложения за закрила сорт, следва да се напомни, че Общият съд самостоятелно преценява евентуалната

необходимост от допълване на данните, с които разполага по висящите пред него дела. Въпросът за наличието или липсата на доказателствен характер на материалите по делото попада в обхвата на неговата самостоятелна преценка на фактите, която остава извън контрола на Съда в рамките на производството по обжалване, освен в случай на изопачаване на представените пред Общия съд доказателства или когато от съдържащите се в преписката документи личи, че констатациите му са фактически неточни (Решение от 11 септември 2008 г. по дело Германия и др./Kronofrance, C-75/05 P и C-80/05 P, Сборник, стр. I-6619, точка 78 и цитираната съдебна практика).

76 Във фазата на обжалване пред Общия съд страните не могат да се позовават на факти, на които не са се позовали пред отделенията на COCP. Общият съд трябва да прецени законосъобразността на решението на отделението по жалбите, като провери как това отделение е приложило правото на Съюза, по-конкретно към представените пред него факти, но в замяна на това не може да извърши такава проверка, като вземе предвид новопредставени пред самия него факти (вж. по аналогия Решение от 13 март 2007 г. по дело CXBП/Kaul, C-29/05 P, Сборник, стр. I-2213, точка 54).

77 Освен това следва да се напомни, че Общият съд, който следва да се произнесе само в границите, определени в член 73, параграф 2 от Регламент № 2100/94, не е длъжен да упражни пълен контрол, за да определи дали сортът „SUMCOL 01“ има или няма отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 2100/94, а предвид научната и техническа сложност на посоченото условие, чието спазване впрочем трябва да се контролира посредством техническа проверка, която COCP възлага на компетентните национални органи, както следва от член 55 от Регламент № 2100/94, този съд може да се ограничи до упражняването на контрол за явна грешка в преценката.

78 Следователно Общият съд основателно е приел, че съдържащите се в преписката данни са достатъчни, за да позволят на отделението по жалбите да се произнесе по решението за отказ.

79 Освен това, както отбелязва генералният адвокат в точка 45 от своето заключение, Общият съд само е посочил в точка 74 от обжалваното съдебно решение, че представените от г-н Schräder обяснения, показания и експертни отчети не са достатъчни, за да се опровергае заключението, до което достига Bundessortenamt.

80 Като е приел това, Общият съд не е допуснал каквато и да било грешка при прилагане на правото.

81 Относно преценката на изявленията на г-жа Heine в точка 79 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че не следва да се придава особено значение на изявлението, което е направила г-жа Heine в електронно писмо от 20 юни 2005 г., като същевременно установява, че това изявление не е потвърдено в заседанието на отделението по жалбите.

82 В това отношение следва да се отбележи, че Общият съд не е нарушил правилата за събирането на доказателствата или за доказателствената тежест, като самостоятелно е определил доказателствената стойност, която е трябвало да се признае на това изявление.

83 Освен това, дори да се приеме за установено, че, както твърди г-н Schräder, в противоречие с член 63, параграф 2 от Регламент № 1239/95 протоколът от посоченото заседание не е бил предоставен на страните за одобрение, следва да се приеме, че изводите, които прави Общият съд в посочената точка 79, попадат в обхвата на неговата самостоятелна преценка и не могат да се поставят под съмнение на етапа на обжалването.

84 Всъщност единствено Общият съд може да преценява дали изявленията на г-жа Heine са предадени по непълен начин в спорното решение. При това положение, като е приел в точка 131 от обжалваното съдебно решение, че случаят не е такъв, Общият съд не е допуснал каквото и да било изопачаване на фактите по делото.

85 Освен това, дори да се предположи, че това нарушение е установено, то не би повлияло върху съдържанието на изявлението на г-жа Heine, което Общият съд е взел предвид в точка 79 от обжалваното съдебно решение.

86 Следователно първата и втората част на разглежданото правно основание трябва да се отхвърлят изцяло.

По третата, четвъртата и петата част на първото правно основание, изведени от грешки при прилагане на правото, допуснати при преценката на доказателствената стойност на изявлението на г-н Van Jaarsveld.

— Доводи на страните

87 С тези три части на първото правно основание г-н Schräder оспорва по същество съображенията на Общия съд, който потвърждава в точка 81 от обжалваното съдебно решение становището на отделението по жалбите, според което „опитът „явно изключва“ растения от сорта „SUMCOL 01“ да са могли да достигнат до частната градина на г-н Van Jaarsveld“.

88 В това отношение с третата част на това правно основание г-н Schräder поддържа, че са неправилни изводите, които прави Общият съд в точка 82 от обжалваното съдебно решение, доколкото още на 19 август 2003 г. жалбоподателят доказал, че принадлежащи към този сорт растения могат да се закупят в Германия по пощата и че в Южна Африка посоченият сорт бил налице не на пазара на градинарски стоки, а само в градината на г-н Van Jaarsveld. Освен това г-н Schräder смята, че Общият съд е изопачил представените от него

доказателства, доколкото с преценката си е потвърдил извода на отделението по жалбите, че референтният сорт бил налице в разсадниците в Южна Африка.

89 Като оспорва преценката, която Общият съд прави в точки 84, 93 и 95 от обжалваното съдебно решение за достоверността на твърденията на г-н Van Jaarsveld и неговата безпристрастност, с четвъртата част на това правно основание г-н Schräder изтъква, че Общият съд не е взел предвид представените от него доказателства относно съображенията, които имал г-н Van Jaarsveld да попречи на възможността сортът „SUMCOL 01“ да се ползва от закрилата от Общността на сортовете растения.

90 С петата част на това правно основание г-н Schräder поддържа, че в точка 85 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е взел предвид изложението му относно „достоверността“ на твърденията на г-н Van Jaarsveld и тяхната правдоподобност.

91 От своя страна COCP счита, че г-н Schräder оспорва само фактически констатации, които не попадат в обхвата на контрола, упражняван от Съда. Освен това, като твърдял, че г-н Van Jaarsveld бил конкурент, г-н Schräder изтъквал този довод за първи път на етапа на обжалването в нарушение на член 42 от Процедурния правилник на Съда.

— Съображения на Съда

92 Тъй като третата, четвъртата и петата част на първото правно основание са свързани с преценката на Общия съд за наличието на растението „SUMCOL 01“ в частната градина на г-н Van Jaarsveld в Южна Африка, те следва да се разгледат заедно.

93 В това отношение в точка 86 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че „доводите на [г-н Schräder], целящи да отхвърлят тезата, подкрепяна от отделението по жалбите, според която опитът „явно изключва“ възможността растения от сорта „SUMCOL 01“ да могат да достигнат до частната градина на г-н Van Jaarsveld, във всеки случай са неотносими“.

94 Този отговор на посочената част на правното основание не е опорочен от каквато и да било грешка при прилагане на правото.

95 Всъщност, както вече е констатирал Общият съд, дори да се приеме, че може да се установи, че сортът „SUMCOL 01“ е бил налице в градината на г-н Van Jaarsveld в Южна Африка, това обстоятелство не би повлияло върху научните изводи, според които съществуват различия между посочения сорт и произхождащото от частната градина на г-н Van Jaarsveld растение, използвано като референтен сорт, изводи, които са в основата на спорното решение.

96 Следователно третата, четвъртата и петата част на разглежданото правно основание трябва да се отхвърлят като неотносими.

По шестата част на първото правно основание, изведена от направения извод, че референтният сорт е могъл да бъде считан за общоизвестен.

— Доводи на страните

97 С шестата част на настоящото правно основание г-н Schräder оспорва по същество изводите, които прави Общият съд в точки 68, 80, 90, 91 и 96 от обжалваното съдебно решение, що се отнася до общоизвестността по смисъла на член 7, параграф 2 от Регламент № 2100/94 на растенията от частната градина на г-н Van Jaarsveld.

98 В това отношение г-н Schräder твърди, че Общият съд е допуснал няколко грешки при прилагане на правото.

99 На първо място, г-н Schräder поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото и е изопачил доказателствата, като направил погрешно предположение, че отделението по жалбите, COCP и Bundessortenamt са уподобили референтния сорт на г-н Van Jaarsveld на „сорт", описан от южноафриканския ботаник г-н Codd.

100 На второ място, обжалваното съдебно решение било противоречиво, доколкото в точки 80—96 от него е посочено, че г-н Codd е описал ботанически „вид", наречен Plectranthus ornatus, докато в точка 91 от това решение се споменава „сортът" Plectranthus ornatus.

101 На трето място, Общият съд разширил предмета на спора, макар в точка 68 от обжалваното съдебно решение да е посочил, че COCP не може да се позовава за първи път в производството пред него на „сорт", описан от г-н Codd, доколкото този сорт не е взет предвид от отделението по жалбите.

102 COCP смята, че тази част на посоченото правно основание не е уточнена и трябва да бъде отхвърлена на основание член 112 от Процедурния правилник на Съда.

103 При все това COCP поддържа, че референтният сорт трябва да се счита за общоизвестен, тъй като г-н Van Jaarsveld потвърждава факта на пускането му в продажба към датата на подаване на заявката за закрила от Общността в

Южна Африка, че посочените растенията произхождат от приятел на г-н Van Jaarsveld, че Общият съд основателно е разгледал въпроса дали „сортът“ е общоизвестен, а не дали „видът“ е общоизвестен и че г-н Schräder не е доказал, че диспозитивът на обжалваното съдебно решение би бил различен, ако Общият съд не беше взел предвид научната литература.

— Съображения на Съда

104 Трите довода, изтъкнати в подкрепа на тази част на първото правно основание, целят да поставят под съмнение съдържащия се в точка 92 от обжалваното съдебно решение извод на Общият съд, че референтният сорт е общоизвестен.

105 В това отношение следва да се отбележи, на първо място, че обратно на твърдението на г-н Schräder, в точка 91 от посоченото решение Общият съд е установил, че отделението по жалбите не е уподобило представения от г-н Van Jaarsveld сорт на сорт, описан от г-н Codd, а само е уподобило посочения референтен сорт на сорт, който е познат в Южна Африка и принадлежи към вида Plectranthus ornatus. Намерението на Общия съд е било да се опровергае доводът на г-н Schräder, че изпратеното от г-н Van Jaarsveld растение е било отделно растение, намиращо се в неговата градина.

106 На второ място, относно противоречието между точки 80, 81 и 91 от обжалваното съдебно решение, което съществувало поради твърдяното смесване на понятията „сорт“ и „вид“, следва да се посочи, че от тези точки не е видно Общият съд да не е взел надлежно предвид разликата между посочените понятия. Всъщност в точка 80 от обжалваното съдебно решение Общият съд е признал, че „Plectranthus ornatus е вид, към който се отнасят многобройни сортове“, а в точка 91 от това решение Общият съд е посочил „южноафриканския сорт от вида Plectranthus ornatus“.

107 Освен това не може да се установи каквото и да било противоречие само от обстоятелството, че както твърди г-н Schräder, Общият съд неправилно посочил, че г-н Codd е описал в публикациите си по-скоро сорт от Plectranthus ornatus, отколкото съответния вид. Всъщност, както отбелязва генералният адвокат в точка 67 от заключението си, самото естество на даден „вид“ е да включва различни сортове и поради това в подробното описание на такъв вид не може да не се вземат предвид сортовете, които обхваща.

108 На трето място, доводът, изведен от разширяване на предмета на обжалване, трябва да се отхвърли като неоснователен, тъй като се основава на погрешно тълкуване на точка 91 от обжалваното съдебно решение.

109 Ето защо шестата част на разглежданото правно основание трябва да се отхвърли.

110 От изложеното по-горе следва, че първото правно основание трябва да се отхвърли изцяло.

По второто правно основание

111 Второто правно основание се разделя на пет части.

По първата, втората и третата част на второто правно основание, изведени от противоречия, грешки и нарушения на общностното право, що се отнася до вземането предвид на научни публикации, за да се установи общоизвестността на референтния сорт

— Доводи на страните

112 С първата част на настоящото правно основание г-н Schräder поддържа по същество, от една страна, че в точки 66, 80 и 96—100 от обжалваното съдебно решение Общият съд си противоречи, като счита, че „най-разнообразни сортове“ могат да се включват в ботаническия вид Plectranthus ornatus, и като приема в крайна сметка, че съдържащите се в публикациите описания съответстват на описанието на ботанически „вид“. Всъщност в документ TG/1/3 на UPOV от 19 април 2002 г. се посочвало само описанието на „един сорт“, за да се прецени неговата общоизвестност.

113 От друга страна, Общият съд не бил длъжен да проверява дали разглежданият вид вече е познат, като се основава на подробно описание, предвид уточнения в точка 66 от обжалваното съдебно решение обхват на упражнявания от него контрол.

114 COCP твърди, че с тази първа част на второто правно основание само се преповтаря шестата част на първото правно основание.

115 С втората част на второто правно основание г-н Schräder поддържа, че проверката на фактите, извършена както от COCP, така и от отделението по жалбите

и от Общия съд, е явно непълна, доколкото не е направено сравнение между проявата на признаците, посочени в публикацията на г-н Codd, и тази на предложения за закрила сорт.

116 СОСР посочва, че на етапа на обжалването вече не е възможно да се оспорва извършената от самата нея или от отделението по жалбите проверка на фактите.

117 С третата част на това правно основание г-н Schräder поддържа, че член 7, параграф 2 от Регламент № 2100/94 забранява по принцип позоваването на подробно описание на сорт, съдържащо се в публикация, за целите на преценката на отличителния характер на предложен за закрила сорт. Освен това Международната конвенция за закрила на новите сортове растения от 2 декември 1961 г., в редакцията ѝ след изменението от 19 март 1991 г., по която Европейската общност е страна, вече не сочела примера с подробното описание на сорт, за да се обоснове общоизвестността на този сорт, макар това изискване да било изрично посочено в редакцията на тази конвенция след изменението ѝ от 23 октомври 1978 г. Следователно нито отделението по жалбите, нито Общият съд не можели да се основават на описание, съдържащо се в публикацията на г-н Codd.

118 Освен това направеното от Общия съд тълкуване на член 7, параграф 2 от Регламент № 2100/94 влизало в противоречие с германското законодателство в областта на закрилата на сортовете растения, не отчитало особеностите на предмета на закрилата, представляващ жива материя, и противоречало на правната доктрина.

119 СОСР посочва, че при проверката на общоизвестността на предложения за закрила сорт са допустими всякакъв вид доказателства и в Регламент № 2100/94 не се съдържа каквото и да било изключение.

— Съображения на Съда

120 С първата, втората и третата част на второто правно основание г-н Schräder оспорва по същество обстоятелството, че Общият съд е допуснал възможността подробното описание, съдържащо се в научна публикация за определен сорт, да бъде взето предвид за обосноваване на общоизвестността на сорт по смисъла на член 7, параграф 2 от Регламент № 2100/94.

121 В това отношение следва да се посочи, че в точка 96 от обжалваното съдебно решение Общият съд е препратил за изчерпателност към научната литература в потвърждение на твърденията на г-н Van Jaarsveld. В точки 97 и 98 от това решение Общият съд отбелязва, че съгласно указанията на UPOV и в частност според точка 5.2.2.1. „Общоизвестност" от документ TG/1/3 „публикуването на подробно описание е по-специално сред данните, които следва да се вземат предвид, за да се докаже общоизвестността". В точка 99 от посоченото решение Общият съд отбелязва, че подобно обстоятелство също може да се вземе предвид на основание член 7, параграф 2 от Регламент № 2100/94 и в точка 100 от същото решение приема, че отделението по жалбите правилно взема предвид подробното описание, съдържащо се в произведенията на г-н Codd, за да установи общоизвестността на референтния сорт.

122 В това отношение следва да се посочи, че съгласно установената практика Съдът веднага отхвърля оплаквания, насочени срещу мотивите, изложени по съображения за изчерпателност в решение на Общия съд, тъй като те не биха могли да доведат до неговата отмяна и следователно са неотносими (Решение от 7 ноември 2002 г. по дело Hirschfeldt/EAOC, C-184/01 P, Recueil, стр. I-10173, точка 48).

123 В случая следва да се отбележи, че съдържащите се в точки 96—100 от обжалваното съдебно решение мотиви на Общия съд са изложени за изчерпателност по отношение на мотивите в точки 89—95 от посоченото решение.

124 Следователно първата, втората и третата част на второто правно основание са неотносими, поради което трябва да се отхвърлят.

По четвъртата част, изведена от обстоятелството, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е взел предвид доводите на г-н Schräder относно нарушението на член 62 от Регламент № 2100/94.

— Доводи на страните

125 Г-н Schräder поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е приел доводите му, изведени от нарушение на член 62 от Регламент № 2100/94. Той твърди, че е неправилен изводът на Общия съд в точка 104 от обжалваното съдебно решение, че тезата му, изложена в точка 103 от това решение, според която COCP трябвало да признае, че сортът „SUMCOL 01“ е ясно различим, очевидно противоречи на развитата от него теза, според която предложеният за закрила сорт „SUMCOL 01“ и референтният сорт са един и същи сорт. Предполагаемото противоречие не се потвърждавало, тъй като, ако изпратените от г-н Van Jaarsveld растения принадлежат към сорта „SUMCOL 01“, не би бил налице „референтен сорт“, за да се установи въпросната разлика.

126 COCP моли да се отхвърли тази част на второто правно основание.

— Съображения на Съда

127 В началото следва да се отбележи, че още в точка 87 от обжалваното съдебно решение Общият съд е отхвърлил предпоставката, на която почиват доводите на г-н Schräder и според която референтният сорт и предложеният за закрила сорт са едно и също растение.

128 Дори да се предположи, че в точка 104 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно е приел, че тезата на г-н Schräder е противоречива, въпреки че последният е изтъкнал правно основание при условията на евентуалност в рамките на член 62 от Регламент № 2100/94, все пак следва да се отбележи, че в точка 106 от обжалваното съдебно решение Общият съд е отхвърлил това правно основание и това отхвърляне не е оспорено от г-н Schräder.

129 Ето защо следва да се отхвърли четвъртата част на второто правно основание.

По петата част на второто правно основание, изведена от грешки при прилагане на правото, що се отнася до преценката на участието на г-жа Heine в заседанието

— Доводи на страните

130 Г-н Schräder поддържа, че при разглеждането в точки 129—132 от обжалваното съдебно решение на условията, при които г-жа Heine е участвала в устната фаза на производството пред отделението по жалбите, Общият съд е нарушил член 60, параграф 1 и член 15, параграф 2 от Регламент № 1239/95.

131 В това отношение г-н Schräder уточнява, на първо място, че Общият съд не е взел предвид обстоятелството, че за изслушването на страна в производството е необходим акт, с който се постановява мярка за събиране на доказателства, на второ място, че Общият съд неправилно е посочил, че г-жа Heine е представител на СОСР, докато тя е служител на Bundessortenamt, и на трето място, че нито СОСР, нито отделението по жалбите са доказали, че са изпълнени условията тази служба да бъде надлежно представлявана от г-жа Heine.

132 СОСР твърди, че е извършила редовно призоваване за устната фаза на производството на 30 май 2005 г. Единствено председателят на СОСР е можел да вземе решение за състава на делегацията на службата и следователно за участието на г-жа Heine, която е участвала в изготвянето на решението за отказ.

— Съображения на Съда

133 Следва да се посочи, че в точка 130 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че от протокола от заседанието на отделението по жалбите е видно, че г-жа Heine се е явила пред това отделение като представител на СОСР, а не в качеството на свидетел или експерт.

134 Следователно, тъй като при това положение г-жа Heine трябва да се счита за представител на СОСР, не може надлежно да се направи позоваване на задълженията, произтичащи от член 60, параграф 1 и член 15, параграф 1 от Регламент № 1239/95.

135 Всъщност съгласно член 68 от Регламент № 2100/94, тъй като СОСР е страна в производството по обжалване и г-жа Heine е неин представител, Общият съд не

е нарушил член 60, параграф 1 от Регламент № 1239/995, като е приел в точка 130 от обжалваното съдебно решение, че явяването на г-жа Heine в заседанието не е изисквало постановяването на мярка за събиране на доказателства по смисъла на посочената по-горе разпоредба.

136 Освен това Общият съд правилно е приел, че съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 1239/95 действията, извършени от г-жа Heine съгласно споразумението, сключено между COCP и Bundessortenamt относно техническата проверка, се считат за действия на COCP, противопоставими на трети лица.

137 Ето защо петата част на разглежданото правно основание трябва да се отхвърли.

138 От изложеното по-горе следва, че второто правно основание трябва да се отхвърли изцяло.

139 Предвид всички изложени по-горе съображения жалбата трябва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

140 Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като COCP е направила искане за осъждането на г-н Schräder и последният е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда г-н Schräder да заплати съдебните разноски.

Подписи